

Arrest

nr. 242 483 van 19 oktober 2020
in de zaken RvV X en RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. MICHOLT
Maria van Bourgondiëlaan 7B
8000 BRUGGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 19 oktober 2020 per faxpost heeft ingediend heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te horen bevelen, met name de versnelde behandeling van de op 17 september 2020 ingediende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 20 augustus 2020 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}) en de versnelde behandeling van de op 13 oktober 2020 ingediende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor asiel en migratie van 5 oktober 2020 tot terugleiding naar de grens en tot vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 en 39/85 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 oktober 2020 om 17.00 u.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat S. MICHOLT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die *loco* advocaten C. DECORDIER & T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 18 maart 2020 toe op het Belgische grondgebied en diende op 19 mei 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Uit de gegevens van de Eurodac-databank bleek dat verzoeker reeds geregistreerd was in het kader van een eerder verzoek om internationale bescherming in Roemenië.

1.3. De gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie (hierna: de minister) richtte op 15 juni een terugnameverzoek aan de Roemeense autoriteiten op grond van de Verordening 604/2013/EU van 26 juni 2013 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Dublin III-Verordening), die hiermee op 26 juni 2020 instemden, maar de overdracht voorlopig wensten uit te stellen omwille van COVID-19.

1.4. De gemachtigde van de minister trof op 20 augustus 2020 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}). Verzoeker werd hiervan op 25 augustus 2020 in kennis gesteld.

Dit vormt de eerste bestreden beslissing.

1.5. Verzoeker diende op 17 september 2020 tegen de in punt 1.4 vermelde beslissing een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing in, gekend onder het rolnummer RvV 251 923.

1.6. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de staatssecretaris) trof op 5 oktober 2020 een beslissing tot terugleiding naar de grens en tot vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat. Verzoeker werd hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de tweede bestreden beslissing

1.7. Verzoeker stelde tegen de in punt 1.6 vermelde beslissing op 8 oktober 2020 een vordering tot schorsing in bij uiterst dringende noodzakelijkheid, die aanleiding gaf tot een verwerpingsarrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) van 13 oktober 2020 (RvV 13 oktober 2020, nr. 241 816).

1.8. Verzoeker stelde tegen de in punt 1.6 vermelde beslissing op 13 oktober 2020 een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing in, gekend onder het rolnummer RvV 252 653.

2. Over de rechtspleging

2.1. Het verzoekschrift is erop gericht om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te horen bevelen in de zaken met rolnummers RvV 251 923 en RvV 252 653. Meer specifiek wordt conform artikel 39/85 van de vreemdelingenwet de versnelde behandeling gevraagd van de respectievelijk op 17 september 2020 en 13 oktober 2020 ingediende vorderingen tot (gewone) schorsing.

De in het verzoekschrift geviseerde vorderingen tot (gewone) schorsing waren gericht tegen de beslissing van de gemachtigde van de minister van 20 augustus 2020 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}) (RvV 251 923) enerzijds, en de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 5 oktober 2020 tot terugleiding naar de grens en tot vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat (RvV 252 653) anderzijds.

2.2. Zowel de beslissing van 17 september 2020 als de beslissing van 5 oktober 2020 hebben betrekking op de overdracht van verzoeker aan de Roemeense autoriteiten met het oog op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming in het kader van de Dublin III-Verordening. Er bestaat bijgevolg een nauwe band tussen de beide beslissingen die het voorwerp vormen van onderhavig verzoekschrift.

2.3. In het belang van een goede rechtsbedeling komt het passend voor beide zaken gezamenlijk af te handelen. Met het oog op de behandeling van de vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen worden de zaken met rolnummers RvV 251 923 en RvV 252 653 gevoegd

3. De wettelijke bepaling inzake voorlopige maatregelen

3.1. Verzoeker vraagt om voorlopige maatregelen te bevelen op grond van artikel 39/84 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Deze wetsbepaling luidt als volgt:

*“Wanneer bij de Raad overeenkomstig artikel 39/82 een vordering tot schorsing van een akte aanhangig wordt gemaakt, kan hij als enige, bij voorraad en onder de in artikel 39/82, § 2, eerste lid, bepaalde voorwaarden, alle nodige maatregelen bevelen om de belangen van de partijen of van de personen die belang hebben bij de oplossing van de zaak veilig te stellen, met uitzondering van de maatregelen die betrekking hebben op de burgerlijke rechten.
(...)”*

3.2. Het verzoekschrift betreft echter een specifieke vorm van voorlopige maatregelen, met name de versnelde behandeling van eerder ingediende vorderingen tot (gewone) schorsing, zoals bedoeld in artikel 39/85 van de vreemdelingenwet:

“§ 1

Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent wordt, in het bijzonder indien hij naderhand wordt vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of naderhand ter beschikking wordt gesteld van de regering, dan kan hij, bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84, verzoeken dat de Raad een eerder ingediende gewone vordering tot schorsing zo snel mogelijk behandelt, op voorwaarde dat deze vordering werd ingeschreven op de rol en dat de Raad er zich nog niet over heeft uitgesproken. Deze vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen dient te worden ingediend binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn.

(...)”

Op straffe van onontvankelijkheid van de vordering waarbij de Raad bij wege van voorlopige maatregelen verzocht wordt zo snel mogelijk de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een andere beslissing te behandelen die vatbaar is voor vernietiging op grond van artikel 39/2, dient de verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, bedoeld in het eerste lid, gelijktijdig, al naargelang het geval, het voorwerp te zijn van een vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen of van een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging ervan bij uiterste dringende noodzakelijkheid.

(...)”

4. Over de ontvankelijkheid

4.1. Ambtshalve werpt de Raad een exceptie op van niet-ontvankelijkheid van het beroep *ratione temporis*.

De ontvankelijkheid *ratione temporis* raakt de openbare orde (RvS 4 november 1980, nr. 20.686, *Eeckman en Valcke*). De rechter dient dus, zelfs amtsshalve, na te gaan of het beroep binnen de vervalttermijn werd ingesteld en moet ingaan op excepties van niet-ontvankelijkheid die dienaangaande worden opgeworpen. De beroepstermijn dient strikt te worden toegepast en de rechter zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde behandelen (cf. RvS 18 juni 2004, nr. 132.671; RvS 27 maart 2001, nr. 94.316). Het is de Raad niet toegestaan er uit welwillendheid van af te wijken (RvS 15 juni 2012, nr. 219.733).

4.2. Verzoeker beoogt met zijn vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen van 19 oktober 2020 de behandeling te versnellen van de op 17 september 2020 en 13 oktober 2020 ingediende verzoeken tot (gewone) schorsing.

4.3. *“Deze vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen”* dient conform artikel 39/85, §1 van de vreemdelingenwet te worden ingediend binnen de termijn zoals voorzien in artikel 39/57, §1, derde lid van de vreemdelingenwet voor vorderingen bij uiterst dringende noodzakelijkheid. Artikel 39/57, §1, derde lid van de vreemdelingenwet schrijft volgende beroepstermijnen voor:

“(....)”

De (...) vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen (...). Vanaf een tweede verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen."

4.4. De termijn van tien of vijf dagen waarbinnen de vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen wordt ingediend, wordt berekend vanaf de kennisgeving van de maatregel, die tot gevolg heeft dat de tenuitvoerlegging van de beslissing, die middels de vordering tot (gewone) schorsing werd aangevochten, *"imminent wordt"*. In casu is de maatregel waardoor verzoeker *"naderhand wordt vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9"*, en die dus tot gevolg heeft dat de tenuitvoerlegging van de eerder aangevochten beslissingen *"imminent wordt"*, de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 5 oktober 2020 tot terugleiding naar de grens en tot vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat.

4.5. Aangezien de beslissing van 5 oktober 2020 diezelfde dag aan verzoeker ter kennis werd gebracht, was, zelfs indien rekening zou worden gehouden met de langste beroepstermijn van tien dagen, donderdag 15 oktober 2020 de laatste nuttige dag om de vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te stellen.

4.6. De aanwezige raadsvrouw van verzoeker betoogt ter terechtzitting dat de vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen op 13 oktober 2020 per aangetekend schrijven werd overgemaakt aan de Raad en dat deze dus wél ontvankelijk is *ratione temporis* voor zover ze betrekking heeft op de beslissing van 20 augustus 2020 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}). De aanwezige raadsvrouw legt zich neer bij de vaststelling dat tegen de beslissing van 5 oktober 2020 geen vordering tot schorsing meer aanhangig kan worden gemaakt.

De Raad stelt vast dat in de rechtsplegingsdossiers enkel de vordering tot (gewone) schorsing en nietigverklaring van 13 oktober 2020 kan worden teruggevonden, die gericht is tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 5 oktober 2020 en dat de dossiers geen enkele aangetekende zending bevatten die uitgaat van de verzoekende partij met een vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen.

Er werd door de aanwezige raadsvrouw geen enkel begin van bewijs aangeleverd dat er op 13 oktober 2020 nog een andere aangetekende zending zou zijn verstuurd die betrekking zou hebben op de beslissing van 20 augustus 2020 (bijlage 26^{quater}).

4.7. Ten overvloede merkt de Raad op dat de vordering om bij wege van voorlopige maatregelen de versnelde behandeling te vragen van de schorsing van de tenuitvoerlegging in beide zaken hoe dan ook niet ontvankelijk is omwille van de hieronder opgesomde redenen.

De Raad stelt vast dat tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 5 oktober 2020 tot terugleiding naar de grens en tot vasthouding in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat reeds een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd ingediend op 8 oktober 2020, gekend onder rolnummer RvV 252 404, die niet *"werd verworpen omdat de uiterst dringende noodzakelijkheid niet afdoende werd aangetoond"* (RvV 13 oktober 2020, nr. 241 816), waardoor de indiening van een nieuwe vordering tot (gewone) schorsing van 13 oktober 2020 *de iure* niet-ontvankelijk is (artikel 39/82, §1, vierde en vijfde lid van de vreemdelingenwet).

Samen met de raadsman van de verwerende partij merkt de Raad ter terechtzitting op dat de vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid, voor zover deze betrekking heeft op de beslissing van de gemachtigde van de minister van 20 augustus 2020 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}) *"(o)p straffe van onontvankelijkheid"* *"gelijktijdig"* met de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de hierboven vermelde verwijderingsmaatregel van 5 oktober 2020 had moeten worden ingediend, hetgeen te dezen niet het geval is (artikel 39/85, §1, vierde lid van de vreemdelingenwet).

De op 19 oktober 2020 per faxpost ingediende vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid is niet-ontvankelijk.

5. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid, van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid is niet ontvankelijk.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien oktober tweeduizend twintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. CLAESEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. CLAESEN

F. TAMBORIJN